

ACTA NÚM. 11
PLE EXTRAORDINARI
22 DE SETEMBRE DE 2014

Expedient Núm: **PLE2014000011**

A la molt Lleial Ciutat d'Olot, el dia 22 de setembre de 2014 a les vuit del vespre, es reuneix al Saló de Sessions d'aquesta casa consistorial el Ple de l'Ajuntament sota la presidència del Sr. JOSEP MARIA COROMINAS i BARNADAS, amb objecte de celebrar sessió extraordinària, pública i de primera convocatòria que correspon al dia d'avui.

Hi assisteixen els regidors, Srs. **Josep Berga i Vayreda, Núria Zambrano i Costejà, Núria Fité i Grabalosa, Estanis Vayreda i Puigvert, Miquel Àngel Zarza i Aibar, Maria del Mar Roca i Reixach, Josep Gelis i Guix, Josep Ferrés Corominas, Josep Guix Feixas, Genoveva Ruiz Teixidor, Albert Rubirola Sirvent, Adriana Serra Piñana, Jaume Mir Bagó, Mercè Traveria Costa, Ignasi Mulleras Vinzia, Rosa Maria Llandrich Costa, Pere Gómez i Inglada, Clara Casanovas i Sarsanedas, Júlia Sala Esteban.**

Excusa la seva absència la regidora Sra. **Anna Maria Linares i Bravo.**

Actua com a secretari, la Secretària General, Sra. **Alícia Vila Torrents**

Hi assisteix l'interventor de Fons municipal, Sr. **Jordi Salvador Culí** i el Gerent de l'Ajuntament d'Olot, Sr **Jordi Güell Güell.**

Intervé el Sr. Alcalde. Començarem aquest Ple, un Ple extraordinari en molts aspectes, i penso d'una gran importància per a la nostra ciutat i per al nostre país.

Deixi'm que comenci donant-los la benvinguda a totes les persones que ens han volgut acompanyar avui aquí, que els agraeixo moltíssim que vulguin estar aquí amb nosaltres, crec que la seva presència dóna prestigi, dóna bastant més recolzament, dóna una imatge de quin és el compromís que la societat olotina té respecte d'aquest tema que parlarem.

I en una part més formal, excusar la regidora Sra. Anna Linares, a ella li sap molt de greu, el que passa és que ella és Secretària de l'Ajuntament de Bescanó i el Ple de l'Ajuntament de Bescanó el celebren a la mateixa hora, i a pesar que hem fet algun intent per canviar d'hores i arreglar-ho, no ha estat possible. Ella m'ha fet saber el recolzament a la postura que l'equip de govern tindrem en aquesta votació, i l'hem d'excusar, no podrà ser aquí.

MOCIÓ PRESENTADA PER L'ASSOCIACIÓ DE MUNICIPIS PER LA INDEPENDÈNCIA I
L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE MUNICIPIS EN SUPORT A LA CONVOCATÒRIA DE
CONSULTA SOBRE EL FUTUR POLÍTIC DE CATALUNYA DEL 9 DE NOVEMBRE DE
2014

Núm. de referència : X2014012193
Núm. expedient: PL112014000028

Com qualsevol altre poble del món, els catalans i catalanes tenim el dret a decidir el nostre futur en llibertat, un dret que està reconegut en els principals tractats internacionals. Un futur que s'emmiralla en una cultura, una llengua i unes tradicions pròpies avalades per segles i segles d'història que s'estronquen ara fa 300 anys, amb la Guerra de Successió, i amb els Decrets de Nova Planta que aboleixen les constitucions catalanes i les institucions pròpies.

Aquest any 2014, també coincideix amb el centenari de la creació de la Mancomunitat de

Catalunya, com a expressió institucional de la nostra voluntat d'autogovern, i amb el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya, fet que va comportar la supressió de la Generalitat, l'exili republicà, l'inici de la dictadura i d'una cruel repressió, que va tenir una expressió especialment brutal en el posterior assassinat del president Companys.

Enguany celebrem 5 anys de la primera consulta popular a Arenys de Munt, un fet que ens va fer adonar que aquesta via era possible, i que va evidenciar que hi havia molts catalans i catalanes que estàvem disposats a tirar endavant i a mobilitzar-nos per demostrar la voluntat majoritària del poble català de voler decidir el futur votant. La sentència del Tribunal Constitucional anul·lant part de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006 aprovat pel nostre Parlament i referendat pel poble de Catalunya va propiciar la primera manifestació multitudinària de rebuig a l'actitud del govern estatal l'any 2010. De llavors ençà n'han estat moltes més, amb la convocatòria de la societat civil i el suport de la majoria de les forces polítiques del país. Vam omplir Barcelona el 2012, vam travessar Catalunya amb la Via Catalana el 2013 i aquest onze de setembre de 2014 hem tornat a demostrar al món la rellevància i la transcendència del procés construint una V que des de la plaça de les Glòries s'ha estès per tot Barcelona. La mobilització popular i cívica de la ciutadania i les entitats, han exercit de pressió constant per garantir el procés.

Una gran majoria social de Catalunya ens ha demostrat en els darrers anys que està a favor de l'autodeterminació dels pobles i que reivindica el dret a decidir i vol exercir-lo per tal de recuperar llibertats perdudes. Un moviment transversal tant a nivell territorial com social i polític perquè es sustenta en l'essència de la democràcia i, per tant, insta al Govern i al Parlament a prendre decisions que representin a la majoria dels catalans i de les catalanes. Davant aquesta reivindicació democràtica els partits polítics no s'hi poden girar d'esquena. Un moviment social que ha optat per la via pacífica, pel diàleg, per la defensa ferma d'uns objectius polítics clars, i que respon al genuí caràcter català, moderat però ferm en els seus objectius, vinculat a tota una història i tradició de compromís i activisme per la conquesta del seus drets ciutadans, socials i nacionals.

Constatem que el procés que viu Catalunya ha de comportar, per a ser creïble i il·lusionant per a la ciutadania, el compromís de totes les forces polítiques d'iniciar una nova etapa del país marcada per la defensa i ampliació de l'estat de benestar, el combat contra l'atur, la pobresa i les desigualtats, i la lluita, sense excuses, ni treva, ni excepcions, contra la corrupció.

La Nació Catalana, amb una llengua i una forma de vida pròpies en l'ordre social, econòmic, jurídic i polític té dret a la seva autodeterminació, com qualsevol altra nació. Aquest dret és un principi fonamental dels Drets Humans i està recollit en la Carta de les Nacions Unides així com també al Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics.

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar per una majoria àmplia i transversal de les forces parlamentàries la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, després d'haver seguit totes les passes que la legislació actual determina. Aquesta llei ha estat avalada pel Consell de Garanties Estatutàries i dona empara legal a la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

El president de la Generalitat de Catalunya, M. Hble. Sr. Artur Mas ha de convocar a la ciutadania de Catalunya per la consulta del dia 9 de novembre de 2014, una consulta que hem demanat i que ens hem compromès a tirar endavant els ajuntaments catalans de forma reiterada.

Els ajuntaments garantirem la llibertat individual i el procés democràtic, facilitant tots els

recursos i les eines necessàries per fer possible la celebració de la consulta de forma coordinada amb el departament competent del govern de la Generalitat de Catalunya. Així mateix fem una crida a la ciutadania a participar-hi de manera activa, cívica i pacífica.

ACORDS

1. Mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament d'Olot amb la realització de la mateixa, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.
2. Donar ple suport al president i al govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.
3. Comunicar aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) qui ho trametran de forma conjunta al president del Govern Espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea.

Intervé el Sr. Alcalde. Entrant en l'ordre del dia, es tracta d'una moció presentada per l'Associació de Municipis per a la Independència i per l'Associació Catalana de Municipis per donar suport a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya el 9 de novembre del 2014.

Crec que el que fem aquí és una cosa molt senzilla, molt senzilla i alhora molt important. De fet, del que es tracta és que públicament manifestem el nostre suport a una llei aprovada fa pocs dies en el Parlament de Catalunya, per una amplíssima majoria dels seus representants i li expressem al President Mas el nostre recolzament perquè convoqui aquesta consulta, que respon a un sentiment, a un desig, àmpliament expressat per tots els ciutadans de Catalunya; una gran majoria dels ciutadans de Catalunya, que més enllà de la resposta a la pregunta que pugui haver-hi, on hi pot haver alguna dissensió més, en el fet de preguntar crec que en totes les enquestes, i amb tothom qui parles i en tots els ambients on vas, tothom està majoritàriament d'acord en què volem expressar la nostra opinió.

La nostra opinió sobre què? La nostra opinió sobre què és el que volem que sigui Catalunya en un futur. Crec que a més això és un dret fonamental de qualsevol persona i de qualsevol poble, el poder expressar què és el que vol ser, expressar-ho lliurement i expressar-ho democràticament. I a més fins ara quan hi ha hagut manifestacions, expressar-ho cívicament, amb un gran respecte cap a les persones que puguin pensar diferent, amb un ambient familiar i festiu; és a dir, d'una manera jo crec, que es pot qualificar d'admirable.

Per què diem que volem decidir sobre què ha de ser el nostre poble? Jo crec que hi ha raons històriques que ens avalen; és a dir, des d'una tradició cultural pròpia del nostre país, -—que tenim, que ens estimem, que volem conservar, que volem preservar, que volem fer créixer— a una llengua —una llengua que ens estimem, que ens identifica, que ens fa únics en el món i que per tant volem preservar, volem defensar— o una certa organització social i cultural de la nostra societat que també ens marca. Més una història comuna, més enllà del *Tricentenari de 1714*, més enllà de moltes històries, celebrem també aquest any el Centenari

de la Mancomunitat, és a dir, ja de l'expressió d'aquesta voluntat de voler-nos auto-organitzar, organitzar-nos i tirar endavant i fer una organització pròpia per al nostre país.

Tots aquests arguments històrics, venen a més reforçats per tot un seguit de coses que han anat passant en aquest temps, i que prefereixo —si no és necessari— no parlar-ne, que han fet que cada vegada hi hagi més gent que pensi que les relacions entre Catalunya i Espanya en aquests moments són insostenibles, i que per tant, hem de preguntar a la ciutadania què és el que volem fer, cap on volem que vagi el nostre país.

I ho volem fer legalment, és a dir, estem absolutament decidits a fer-ho legalment. Ens sembla que la llei que s'acaba d'aprovar en el Parlament de Catalunya ens dona una via per poder fer-ho legalment i el President seguirà totes les indicacions legals per poder fer-ho legalment. Que després algú ens pugui buscar les pessigolles, per dir-ho així? D'acord, però nosaltres no farem ni un pas enrere, no volem fer ni un pas enrere, ens sembla imprescindible que el desig dels ciutadans d'expressar una idea, una opinió, no es pot prohibir, no es pot tapar per res.

No puc entendre, intentant posar-me del cantó del President del Govern Espanyol o dels espanyols, en aquestes manifestacions que fan, no puc entendre com volen fer servir una eina, com hauria de ser una eina de convivència com és la Constitució, com a una arma per intentar impedir que algú expressi la seva opinió. Com pot ser que algú encara dubti que es pugui expressar una opinió? I més quan aquesta opinió surt d'un sentiment. Com pot ser que algú pensi que no es pot expressar un sentiment, i que això és il·legal? Ho trobo absolutament fora de lloc i per tant jo crec que la societat civil que vosaltres representeu, les entitats, les associacions, tantíssimes persones, hi ha hagut una gran mobilització de moltíssima gent demanant que els catalans puguem expressar la nostra opinió, que avui era absolutament imprescindible de fer un Ple extraordinari, un Ple de suport a la llei que es va aprovar el divendres passat i un Ple de suport a la convocatòria de la consulta que espero que es produirà en els propers dies.

Plens com aquest, se n'han fet, em penso, a dia d'avui, tres-cents i escaig, al voltant de tres-cents noranta. I durant aquesta setmana se'n faran més de sis-cents, dels nou-cents i escaig municipis de Catalunya, se'n faran més de sis-cents, i estic més que convençut que el "sí" serà, sinó unànime, serà en una majoria aplastant. El "sí" de suport a la consulta i el "sí" de suport a aquesta moció i el "sí" de suport al President Mas perquè convoqui la consulta. De més de sis-cents ajuntaments, de les quatre diputacions de les comarques de Catalunya, alguns ajuntaments ja ho han fet.

En fi, jo crec que tornem al mateix: és un clam unànime de la societat catalana, el fet de dir: volem expressar un sentiment, volem expressar una opinió i ningú, ningú ens prendrà aquest dret, que penso que és un dret que com a persones ningú ens pot discutir.

Dit això ens va semblar que seria molt interessant que l'Ajuntament d'Olot en la mateixa línia celebrés el Ple, i que d'alguna manera ho puguem expressar, tal com estic convençut que serà, el suport a una llei aprovada —com he començat— amplíssimament, amb el recolzament amplíssim del Parlament de Catalunya, i de fer-li arribar al President el nostre recolzament perquè convoqui la consulta.

D'aquest Ple, a més, s'està preparant en aquests moments —i també ho volia fer públic— una anada d'alcaldes a Barcelona, un dia d'aquests, amb els acords dels Plens, per demostrar que no és que de cop i volta això ha estat un eixelebrat que se li ha acudit no sé què, sinó que això surt de la base, surt del poble. I els ajuntaments que són els que estan més a la vora del poble, que estan més a la vora de la gent, recullen aquesta opinió, i farem el gest d'anar-li a portar al President aquest acord, l'acord de tots els Plens de tants ajuntaments

com sigui possible de Catalunya, de les diputacions, de totes les entitats del món municipal, de consells comarcals; anar a portar al President aquest recolzament, demanant-li que siguem valents i que ni un pas enrere, que ara és l'hora d'expressar la nostra veu.

Bé, dit això, passaré la paraula als diferents grups polítics perquè tothom ens faci saber la seva opinió.

Intervé la Sra. Sala. Jo en primer lloc, voldria avui, tothom sap més o menys la meva posició, i voldria denunciar l'ús partidista que es fa en aquest Ajuntament, per tal de donar suport a una consulta que no es pot portar a terme amb la llei de legalitat democràtica. Catalunya mai havia tingut tantes competències i tanta sobirania política com en aquests moments. No es tracta d'una qüestió de democràcia, ja que la democràcia no s'entén sense respectar les lleis, ja que les lleis no es poden desobeir ni ignorar.

Catalunya forma part integrant del conjunt d'Espanya i no és just que una gran part de catalans hagin d'escollir entre ser català i ser espanyol. Penso que avui és un dia molt trist per a la democràcia. La independència de Catalunya no és competència de la Generalitat, perquè també afecta a la resta d'Espanya. Utilitzar aquesta llei per fer un referèndum vulnera l'article 122 de l'Estatut, que limita l'ús, en no ser competència de la Generalitat.

En aquest Ple el grup municipal del Partit Popular Català, una servidora, votarà "no" a aquesta moció a donar suport a la convocatòria de consulta el 9 de novembre de 2014. Però aquest "no" vol dir "sí" a la democràcia, "sí" a l'estat de dret, "sí" a la convivència, però també un "sí" a Catalunya, un "sí" a Espanya i un "sí" a Europa.

Intervé el Sr. Gómez. En principi agrair la presència del públic, a tots els amics que ens volen acompanyar en aquest dia, que evidentment per a nosaltres i per a tothom, i la sala de Plens, l'aspecte que presenta és una evidència, avui és un dia gran. És un dia gran i és un dia que realment els que fa temps que ho estem esperant ens omple de goig i alhora de responsabilitat als que estem en aquesta banda, els que momentàniament ens toca estar en aquesta banda.

Com diu el text de la moció que aprovem avui, no el que s'ha inventat ni el Parlament ni el President, conjuntament amb la majoria de municipis de Catalunya, els ciutadans portem anys fent els deures i ja hem fet els deures els ciutadans: milions de persones hem sortit al carrer, tant a la manifestació del 10 de juliol de 2010 –ja ha plogut bastant des de llavors– contra la sentència del Tribunal Constitucional de l'Estatut del 2005 –que encara ha plogut més–; hem sortit a les manifestacions dels tres últims anys de l'Onze de Setembre, milions de persones al carrer; i pensem des d'ERC que el tracte que es dona des del Govern de l'Estat a aquestes manifestacions cíviques, pacífiques, ciutadanes, és un menysteniment, emparant-se en una situació legal que no s'aguanta massa per enlloc.

Més encara, segons les enquestes, el 80% de la població de Catalunya diu que està a favor d'un referèndum, el 80% de la població no és pas poc; i a més a més el 90% diuen que acceptarien el resultat. És una evidència que els catalans estem esperant això, estem esperant votar. I la majoria dels catalans estem esperant votar.

En aquests moments que són decisius de la història del país, estem vivint moments decisius, som protagonistes de la història, ens toca a nosaltres, els representants polítics assumir la responsabilitat que se'ns ha encomanat des de la ciutadania. No podem amagar el cap sota l'ala.

Malauradament hi ha ajuntaments, governats pel Partit Popular i pel Partit dels Socialistes de Catalunya que han manifestat que no col·laboraran amb la consulta del 9 de novembre.

Paral·lelament hi ha partits que ens demanen que dialoguem, com si estiguéssim jugant al joc de l'oca i hem de tornar a la casella de sortida del 2005 i hem de dialogar fins que passin deu anys, deu anys més, com si no haguéssim passat tota una dècada de reivindicacions, tornem al 2005 i llavors el 2024 haurem de tornar a la casella de sortida. N'hi ha que diuen que s'ha de canviar la Constitució, és curiós que el Partit Popular, hereu dels que van votar contra la Constitució, els que no van votar la Constitució, sigui el paladí defensor de l'actual Constitució Espanyola. El Partit Socialista Obrer Espanyol diu que s'ha de formular en sentit federal i resulta que quan els companys del Partit dels Socialistes de Catalunya –ens consta–, han anat a reclamar als seus companys del Partit Socialista Obrer Espanyol que s'inclogués el dret a decidir, la resposta ha estat “no” i això reiteradament. Nosaltres no acabem d'entendre quina part del “no” no entenen. És bastant fàcil d'entendre, sempre hi ha un “no” per resposta a l'altra banda, i per això estem on estem i per això estem fent un acte que és absolutament extraordinari, que és el de donar suport a una llei del Parlament i donar suport a un decret que volem que signi el nostre President.

Un estat de dret modern ha de garantir la separació de poders, és una evidència, a l'estat espanyol, tant govern com oposició ja tenen clar què ha de dir el Tribunal Constitucional, fins i tot li dicten la sentència. Ens fa molta enveja, molta enveja, la Cort Suprema del Canadà.

Ara també ens diuen que la consulta ha de ser legal i que si salta la legalitat no sé quantes coses ens cauran a sobre, quan sabem que de fet en el joc estan les cartes marcades, i que els tribunals ja saben quina serà la solució i que el Partit Popular i el Partit Socialista Obrer Espanyol no ens escoltaran, ni tan sols, ni encara que ho demanem el 100% dels catalans, no escoltaran, la resposta és “no”. Encara que hi hagi el 80% dels catalans, encara que hi hagi 1.800.000 persones al carrer a la ciutat de Barcelona demanant-ho, ni el Partit Popular ni el Partit Socialista Obrer Espanyol no ens escoltaran. Ja ho han dit a més a més. Quan els ciutadans tenim unes lleis injustes, els ciutadans tenim l'obligació de desobeir-les.

I de fet em podia haver estalviat tota aquesta abstracció, remetent-me a una simple, clara, senzilla i breu cita: “Deia algú “Podria haver prohibit el referèndum” –repeteix perquè quedi clar– “Podria haver prohibit el referèndum, però sóc un demòcrata i he preferit que els escocesos parlessin”. David Cameron, Primer Ministre conservador del Regne Unit, la Gran Bretanya i Irlanda del Nord.

Amb molt de goig, Esquerra Republicana votarà a favor de la moció.

Intervé el Sr. Mulleras. Un dels fonaments essencials de qualsevol democràcia és el compliment de les lleis. Lògicament algunes lleis ens agradaran més o menys que altres, però els polítics no podem caure en la irresponsabilitat de promoure la insubmissió a unes lleis, com acaba de fer el meu company de Consistori, el Sr. Gómez.

Una democràcia no pot funcionar sense lleis, i a l'Estat espanyol hi ha una llei fonamental que és la Constitució Espanyola, que lògicament ens agradarà també més o menys, però que va ser aprovada democràticament pel poble i que tots, tots hem d'acatar. I més tots nosaltres, que em permeto recordar, vàrem fer un jurament o una promesa el dia de la nostra investidura com a regidors d'aquest Ajuntament d'Olot. I és precisament la mateixa Constitució la que determina i estableix els mecanismes democràtics per canviar-ho, per tal d'aconseguir el que alguns de vostès, legítimament pretenen. Per tant, jo animo els independentistes a fer això: a intentar canviar la Constitució, lògicament amb la feina política prèvia de convèncer a la població.

Però el que no es pot fer i en cap cas farem des d'un partit assenyat i centrat com Plataforma per Catalunya és cometre o ser còmplices d'una il·legalitat manifesta i no és legal aplicar una llei en un tema que no és competència ni del Parlament de Catalunya, ni

del Govern de la Generalitat ni molt menys de l'Ajuntament d'Olot, sinó única i exclusivament de les Corts Catalans. I això, incideixo, ens agradarà més o menys, però així està establert en el marc de la legalitat vigent.

Fetes aquestes consideracions prèvies, des de Plataforma per Catalunya pensem que hi ha uns màxims responsables d'arribar a la situació en què ens trobem, i són, fonamentalment, els que manen. Els que manen a l'Estat espanyol i els que manen a Catalunya. Per una banda el Partit Popular té la incapacitat, inoperància i deixadesa, i per altra, l'actual Convergència. Tots dos, per tal de tapar les seves vergonyes i corrupcions, ens han embarcat en aquest procés, que està causant una divisió real i un mal irreparable a la nostra societat, a les nostres famílies i a les nostres empreses i que a més serà la tomba política d'aquests dos partits que he citat anteriorment, a Catalunya.

Catalunya i Espanya porten més de mil anys agermanades i...

El públic assistent protesta.

Intervé el Sr. Mulleras. Demano respecte Sr. Alcalde per la meva opinió.

Intervé el Sr. Alcalde. Si us plau, si us plau. Aquí intentem que tothom pugui expressar la seva opinió, demanem poder expressar la nostra opinió, per tant jo us demano si us plau, respecte perquè el Sr. Mulleras continuï amb la seva intervenció, hi estiguem o no hi estiguem d'acord, si us plau. Endavant Sr. Mulleras.

Intervé el Sr. Mulleras. Sr. Alcalde, demano, si no se'm respecta l'opinió i no se'm deixa opinar lliurement, que es desallotgi la sala.

Respon el Sr. Alcalde. Sr. Mulleras, hi ha hagut un petit incident i a l'acte jo m'he posat al seu costat. Si us plau, acabi la intervenció, però no traiem les coses de lloc, perquè al final tampoc no ha estat res que no ens hagi passat altres vegades; és a dir, aquí hem fet un Ple amb bocines tota l'estona, i l'hem fet i l'hem mantingut. Llavors, si us plau, posem les coses al seu lloc, això ha estat un petit incident que immediatament hem demanat a tothom i tothom ha volgut col·laborar, si us plau, no ho traiem de lloc. Continua en possessió de la paraula, Sr. Mulleras.

Intervé el Sr. Mulleras. Doncs pregaria, Sr. Alcalde, que no tornés a passar.

Respon el Sr. Alcalde. Molt bé.

Intervé el Sr. Mulleras. Catalunya i Espanya porten –repeteix– més de mil anys agermanades i amb millors o pitjors moments de la història, hem seguit units fins ara. I la millor mostra de la bona convivència és que Catalunya segueix conservant la seva pròpia llengua, la seva pròpia cultura i la seva forma de ser.

El que afirmem des de Plataforma per Catalunya, és que el verdader enemic de Catalunya i de la seva identitat és, i cada cop ho serà més, la islamització. L'Islam, en només cinquanta o cent anys acabarà amb tot el que no han acabat mil anys de relació amb Espanya. Si vostès realment estimen a Catalunya –i no ho poso en dubte– no creïn problemes artificials i treballin per preservar Catalunya de la invasió musulmana i de les seves nefastes conseqüències, que ens faran desaparèixer com a poble, lògicament si Plataforma no ho impedeix.

Plataforma per Catalunya reitera el compromís de seguir defensant una Catalunya forta, que vagi de la mà de la resta de pobles hispànics i ens oposem a deixar de banda llaços

històrics, culturals i familiars de Catalunya amb la resta d'Espanya, en mans d'una votació que obre la porta a la ruptura.

Plataforma per Catalunya aposta i apostarà per la tercera via del seny, del diàleg i de l'enteniment entre tots, per tal d'evitar el xoc frontal de trens tan irracional i perillós cap al que ens han dut tots els partits de la casta, tant els separatistes com els separadors, tant els anticatalans com els antiespanyols. Tinguin, si us plau, tots plegats, encara que sigui a darrera hora, una mica de seny. Apel·lo, pel bé de Catalunya al seu sentit de la responsabilitat.

Intervé el Sr. Guix. Jo seré més breu que els companys que m'han precedit, en tot cas penso que tothom té molt clares les seves idees i molt formades i tampoc no es tracta de convèncer ningú, en aquest ple municipal.

Davant la moció presentada per l'AMI i l'Associació Catalana de Municipis, en suport a la convocatòria d'una consulta sobre el futur polític de Catalunya del 9 de novembre de 2014, nosaltres, Sr. Alcalde, tal com vàrem fer en el Ple del mes de desembre passat, votarem a favor del dret a decidir, votarem a favor de la moció, i de la consulta, sempre que sigui legal i acordada.

En aquest sentit, com a demòcrates, catalanistes i d'esquerres, que fa molts anys que lluitem en temps difícils, vàrem estar al peu del canó defensant les llibertats de Catalunya i defensant la democràcia per aconseguir bàsicament les llibertats d'aquest país, nosaltres no som independentistes, nosaltres som federalistes i aquest és el nostre ideari polític i continuarem treballant per defensar Catalunya dins Espanya en un marc federal. Per tant doncs, a partir d'aquestes idees, nosaltres defensarem el dret a decidir i defensem les llibertats de Catalunya i continuarem treballant per la plena llibertat.

Intervé el Sr. Alcalde. Moltes gràcies Sr. Guix. No voldria entrar tampoc en un debat per contravenir opinions, només voldria tornar a expressar que, jo crec que com a representants dels ciutadans tenim l'obligació continuada i permanent de conèixer l'opinió dels nostres ciutadans. Això no hi ha ni lleis ni normes que ens ho hagin d'explicar o que ens ho puguin privar, que ens ho puguin fer-ho més; tenim l'obligació estricta de conèixer l'opinió dels nostres ciutadans. I de l'única que estem parlant en aquests moments és de conèixer l'opinió dels nostres ciutadans. I si no es convoca la consulta, no és per tots aquests arguments que ens han estat donant, és perquè saben quin serà el resultat, saben quina serà l'opinió dels ciutadans. I això és el que realment terroritza la gent: que l'opinió dels ciutadans està molt marcada i es coneix perfectament i que a algú no li deu acabar d'agradar.

Tota aquesta discussió sobre la legalitat o la no legalitat, jo crec que tenim l'obligació continuada i permanent de veure com podem estar atents al que ens diuen els ciutadans, i del que s'està parlant, de la llei de consultes no refrendàries i d'altres mecanismes de participació popular –no sé exactament quin era el títol– parla d'això: de participació ciutadana, de poder escoltar els ciutadans, el que estem demanant és això. I per això m'agradaria que més enllà de qualsevol altra consideració, recolzéssim aquest aspecte. Estem parlant d'això, de conèixer l'opinió de la gent.

A partir d'aquí, quan tinguem l'opinió de la gent, podem discutir si una cosa o una altra, però sense conèixer, fent interpretacions de possibles majories o de possibles minories, jo crec que això no és defensar la democràcia, no és defensar la participació, no és defensar la nostra feina, que és precisament de ser representants dels ciutadans.

Bé, si algú vol afegir-hi alguna cosa més? Bé, doncs passàrem la proposta a votació, Sra. Secretària.

El públic assistent aplaudeix durant la votació.

Intervé el Sr. Alcalde. Si us plau, acabem el Ple i després farem totes les manifestacions que haguem de fer.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova amb 17 vots a favor (9 CiU, 6 PSC, 2 ERC), i 3 vots en contra (2 PxC, 1 PP).

Intervé el Sr. Alcalde. Per tant donaríem per aprovada aquesta moció, i sincerament, jo me'n felicito moltíssim de ser l'Alcalde d'una ciutat que amb aquesta contundència aprova aquesta moció. Moltíssimes gràcies, i moltíssimes gràcies per ser tots vosaltres aquí.

I no havent-hi més assumptes a tractar ni cap regidor que faci ús de la paraula, el president aixeca la sessió a dos quarts de nou del vespre, i per constància a del que s'hi ha tractat i dels acords presos, estenc acta que certifico amb la meva signatura.

VIST I PLAU
L'ALCALDE

LA SECRETÀRIA